

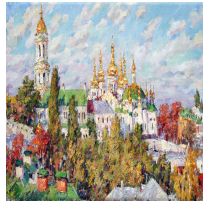
Т. Р. Тимченко

Лейпник Дмитро Левович

ЛЕЙПНИК Дмитро Левович (26. 12. 1965, м. Коломна Моск. обл.) – живописець. Чоловік *О. Ульяновчик*. Член НСХУ (1999). Закін. Одес. театр.-художнє училище (1986; викл. [М. Вилкун](#)), Укр. АМ (Київ, 1994; викл. [Т. Голембієвська](#), *В. Пузирков*, *Ю. Ятченко*). У 1986–87 – учитель малювання Севастоп. заг.-осв. школи № 8; у Києві: 1989–90 – викладач композиції та живопису Школи мистецтв на Подолі; від 1993 – викладач образотвор. мистецтва та стенд. моделювання Укр. центру позашкіль. освіти; водночас 2012–13 – викладач рисунку, живопису та композиції школи мистецтв № 1. Учасник всеукр., зарубіж. худож. виставок від 1988. Персон. – у Севастополі (1988), Колумбусі (шт. Огайо, США, 2003), Києві (2015). Автор істор. картин, пейзажів, натюрмортів, портретів у реаліст. манері. Спочатку перебував під впливом темних тонів караваджистів, у зрілий період пейзажні твори здебільшого тяжіють до імпресіонізму. Написав кн. «Рядовые небес» (К., 1999). Автор ескізів панно з історії флоту для Балаклав. музею підвод. човнів (Севастополь); серії портретів флотоводців минулого та зображення автор. реконструкцій старовин. вітрильників (усі – 1990-і рр.). Автор моделей кораблів «Адмірал Шеєр» та «Олександр Сибіряков» (2002–03, Центр. музей Великої Вітчизн. війни 1941–45, Москва); запороз. чайки (2009, Музей Нац. університету оборони України), діорамно-макет. композиції «Станція Дарницький залізничний вузол у 1944» (2010, Музей залізнич. транспорту; обидва – Київ). Деякі роботи зберігаються у Хуст. краєзн. музеї (Закарп. обл.), галереях «Раритет-Арт» (Київ) і Д. Козімано (м. Мілан, Італія).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Перепочинок між боями» (1986), «Загибель Святослава» (1990), «Той, хто підніме прапор», «Вечір на Черемоші», «Зоя» (усі – 1992), «Військо Запорозьке. 1673», «Оля» (обидва – 1994), «З минулого. Останній лист» (1995), «Осінній букет» (1998), «Серпень. Київ. Золото» (2001), «Дівчина на блакитному тлі» (2003), «Травень на Андріївському узвозі», «Вересень», «Золото вересня» (усі – 2009), «Морська баталія», «Alma Mater. Останні промені» (обидва – 2011), «Соняшники на блакитному» (2012), «Скарби Сходу», «Море поблизу Фіолента», «Вид на Лавру» (усі – 2013), «Золоте серце Києва», «Вітер над баштами» (обидва – 2014), «Сонячні троянди», «Напередодні весни» (обидва – 2015); серії – «Великі Карпати», «Золоте серце держави», «Втрачений рай», «Приазов'я», «Місто Кам'янець», «Старий Чернігів» (усі – 1980–2015).

Рекомендована література

1. Художники України: Творчо-біогр. альбом-довід. К., 2008. Вип. 5.

Бібліографічний опис:

Лейпник Дмитро Левович / Т. Р. Тимченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54103>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).